

obchodu, ani žádnému poplatku licenčnímu. Při soli, která slouží ku konservování látek, jež snadno podléhají zkáze hnitím, a která složena jest z chemických látek, dlužno rozeznávati: Neobsahuje-li sůl tato ani sůl kuchyňskou ani koření, podléhá jako chemický výrobek dle p. s. č. 331 clu; obsahuje-li koření, stává se solí kořenou; obsahuje-li konečně sůl kuchyňskou bez koření, může ji strana odebíratí pouze proti zvláštnímu povolení a zapravení poplatku licenčního a jen ku vlastní spotřebě (výn. min. fin. ze dne 5. dubna 1890 č. 30.446 a ze dne 29. srpna 1891 č. 31.142).

XIII. Obchod solí Hallskou koupenu za 8 zl. za 1 metr. cent. jest mimo Tyroly, Vorarlbersko a některé okresy Horních Korutan zakázán a tresce se po případě jako těžký přestupek důchodkový (§§ 319, 320, 322 zák. tr. důchod.) (výn. min. fin. ze dne 8. ledna 1880 č. 28.112, Věstník, 3); rovněž obchod s bílou a šedou solí mořskou koupenu za 7 zl. 20 kr. resp. 4 zl. 65 kr. za 100 kg. u solních skladů v Dalmacii mimo tuto zemi korunní; dále obchod se solí stolní koupenu u saliny v Aussee za tarifovou cenou 9 zl. 50 kr. za 100 kg. mimo korunní země Štýrsko, Korutany, Gorici a Gradišku, Istrii, Terst a Dalmacii (nař. min. fin. ze dne 8. září 1892 č. 30.926, č. 163 ř. z.), konečně obchod s vařenou solí odebranou z úřadů solních prodejních ve Východní Haliči za tarifovou cenu 9 zl. za 100 kg. mimo Halič a Bukovinu (nař. min. fin. ze dne 11. prosince 1892 č. 219 ř. z.).

XIV. Ohledně Uher obsahuje čl. 11 zák. z r. 1868 a čl. 50 zák. z r. 1875 bližší zákonná ustanovení o solním monopolu; pro Bosnu a Hercegovinu vydán byl solní řád monopolní na základě nejv. rozhodnutí ze dne 1. dubna 1880 výnosem společného ministerstva ze dne 11. dubna 1880 č. 2073.

XV. Salinky jsou částečné poukázky zástavní, státem vydané, za které jako hypoteka zavazena jest veškerá držebnost t. zv. salin »Gmundenských« (Ebensee, Ißl, Hallstadt, Hallern, Aussee) se vším příslušenstvím movitým i nemovitým (stroje, rosolovody, varny, dílny a úřední budovy). Na základě zákona ze dne 9. července 1894 č. 156 ř. z. bylo nařízeno, že má přechodný dluh v parciálních poukázkách zástavních snížen býti ze 100 mil. na 70 mil. zl. Nař. min. financí ze dne 20. října 1894 č. 217 ř. z. a 12. prosince 1895 č. 196 ř. z. zredukován byl oběh nejprve na obnos 80 mil. zl.

XVI. Statistika.

Dle úředních výkazů obnášela cena v r. 1896 vyrobené soli kamenné, vařené, mořské a průmyslové 22,985.353 zl., tedy o 1,295.997 zl. méně, než v r. 1895. Z tohoto obnosu připadá na Halič 8,361.086 zl., na Horní Rakousy 7,109.662 zl., na Solnohrady 2,105.944 zl., Istrii 1,835.629 zl., Štýrsko 1,820.743 zl., Tyrolsko 1,121.260 zl., Bukovinu 477.479 zl. a Dalmacii 148.550 zl. V celém Rakousku zaměstnáno bylo při výrobě soli 6333 mužů, 840 žen, 433 mladistvých dělníků a 277 dětí, dohromady tedy 7.883 osob, o 538 méně než v r. 1895.

Superarbitrace viz Odvod vojenský a Povinnost branná.
Superintendence.

I. Pojem.

Superintendence v církvi protestantské jest souhrn oněch senioratů, jež sdruženy jsou pod superintendentem, jakožto společným před-